

Höstkväll

Även om de små molnen fortfarande blåste söderut tycktes
Septemberkvällens tysta svalhet
Lova regn, regn, skiftet i året, den sorgsna skogens
Ängel. En häger flög över himlen
Med det avlägsna löjeväckande skriet, "quack", det skri
Som tycks göra tystnad tystare. Ett dussin
Vingslag, en fallande glidflygning, vid slutet av glidningen
Skriet, och ett dussin vingslag.
Jag såg honom flyga mot den höstfärgade himlen; bortom honom
Sken Jupiter som aftonstjärna.
Havets röst letade sig in i min sinnesstämning, jag tänkte "Oaktat
Hur det går för människan ... världen är dock välgjord".